

מ: עין משפט
נר מצוה

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מסורת הש"ס

(ב) כיצד 5. מנחם ע"י
(ג) יחל ויפלה (א) כיצד ע"י
(ד) כיצד 5. מנחם ע"י
(ה) לקמן מבא (א) ביק
(ו) לקמן ע"י.

רבינו הגנאל

טפחין יצאו ח' שנת
שנות לכל החבית
במסורת כדון יוצא
לו שנות לין נשאר
ד' טפחין רוח. ומקשי
היכי עבד רב יהודה כל
והאמר שמואל לא ישתכר
אדם יותר משמות ולא
פחות משמות והשנה
הוא ז' ועד זה לא
נשתיר לו אלא ד'
טפחין. ופרקי נשתיר
החבית והשטרין שבתוכו
ואיכא גופלי שדריא
למלאה השתה. ומקשי
אי הכי הני כוליה טפי
משמות ניהו. ופרקי
נשאר לו לקונה לישול
זולת היותא אגרי שיתיה
שמודד לו לקונה לכל אחד
ואחד לזה עשוי ולחברו
למלאה שבתוכו שפלאות
והרמים למי שטוב לו
הנקבים חבית להוציא
הין בתן חן החבית וזה
פי' דמי גרמיה. פי'
ברא נקב החבית כדרכי
(א) דעד כדא. נטל אלו
כולן ברוח שלו וגם
בשכרו. ויצא לו ל' לוג
שמן לק' לוג רב אם
היו נקבים שנים אן
מוציא לו בלע. ואוקמה
פסא במזופפין. אמר אביי
בין דעטון טעון כלומר
מאחר שהיה בתן שמן
ומצוי ושבעי בתן אן
מוציא לעולם: **פסקא**
ר' יהודה אומר אן המוכר
שמן מוקף לחבירו כל
השנה הרי זה מקבל עליו
לוג ומחצה שמרין לק'.
אמר אביי אן המחצא
לומר לדברי ר' יהודה
מותר לערב שמרין. לדברי
הבבא אומר אן המוכר
כי אמר ליה רב פסא
אדרבה איפכא מוסבא
לדברי בבבא מותר לערב
שמרין והיינו טעמא דלא
מקבל דאמר ליה מרלא
עובית אחליה חלילי.
לדברי ר' יהודה אסור
לעורב שמרין. וזהו
דאמר לעובי לק' אסור
קבולי לא מקבל ובין
ובין תנא איקרי ובי
בעיא לאישחורין הלכך
מקבל וקייאמן לן כחא
קא: **בתנא** המפקיד אצל
הבכירי חבית ולא יחדו לה
הבעלים מקום וטלטלה
וישברה ובי' עד אם
משהניח בין לצרכה בין
לצרכה פטור. פי' לצרכה
כדי שלא תשבר וכיוצא
בה. ואוקמא לה י' שמואל
דאמר כשהניח בין צריך
דעת בעלים דתנא הגונב
טלה סן העדר וסלע סן
הבים לפקום שבעי וחיוי
דברי ר' י' שמואל ר' עקיבא
אומר צריך דעת בעלים
(א) מלאה דל' מבגס' פני'
(ב) ד' (א) דעד כחא ובי'
נטל אלו ובי' ועי' פקדון סדר
נר.

דל סלפין ושיא. כחי נשיא זחי שקנא פשו תריסר: **דל**
תמניא שפוס. של מ"ח שדך הוא לחסר כנלעת הקנקן כדמין
יוציא לו שמות לין פשו לו לשכרו ארבע: **והאמר שמואל המשכיר**
בדברים שיש בהם חיי נפש: **אל ישכר יוסר לא השפות**. הא
שמות ישכר ומה לא ישכר רב
יהודה עד שמות: **איכא גולפי**
ושמריא. משכר הוא הקנקן
והשמרים שלקם הכל בו' זוח: **דמי**
כרוניא. שנותן דמים לחטוני
למוכר ומזילין ומכרו עליו בחזות.
כרוניא לשון כרוא. לשון אחר
(א) אומנות י' כנקינת כרוא בחבית
של חרס וצריך ליתן שכר: **במזופפין**.
דכיון דישנים סך ומתכלעו כלעטם
חו לא כלעי: **כיון דעטון טעון**. חו
לא כלעי: **כשמיני לומר**. כשמדקדק
ומדע מיניו הדברים: **מוסר לערב**
שמרים. שמוכר שמן לחבירו סתם
נעת שהוא מוקף ששקט ושקטו
שמרי מותר לו לערב ולכלול שמרים
המשוקעות שחורו ויתעברו ויאלו
עם השמן במקום המדה: **אסור לערב**
שמרים. שמוכר מוקף ולקוח ממנו
זה מקלקל: **והיינו טעמא דמקבל**
עליו. לוקח לוג ומחצה שמרים בשלל
ערבו ונתנו לו מוקף: **דאל' מוכר**
אי צעי לערובי כי: **הוא מודכן**.
כשהיינו מוכרו בחנות היה נמכר
שמרים עם השמן: **בכעש' עסקין**.
שהלוקח צעיר' הוא ולקוח למאלל
ציו: **למד**. העול שהוא מוטל על
שני השוורים ומלמדים: **דדבר ידוע**.
שאין למד נמכר נמאחים זח אלא
כמות שהוא עם הבקר מכרו לו:
ומכמים אומרים אין דמים ראים.
אע"ג דלא שיה כלי האי אחולי חתלים
לוקח זה יתר הדמים. ור"י לית ליה
שיא מוחל מן הפסם אלא אם כן
פירש: **קבולי נמי לא מקבל**. עלן
ספרין שמרים א"כ מה משכר ליה
השכר כולו בשמרים: **וזכון וובין**
פגרא איקרי. בתמיה. משל הוא
לאמר לשוטה לקח דמים ומזור
ומכור בלא שכר ותיקרי תגר:
אחד הלוקח ואחד המפקיד
לפקטים. לוקח ומפקיד אחד
לדברי ר' יהודה אסור לערב שמרין
לעורב היינו טעמא דמקבל
דאמר לעובי לק' אסור
קבולי לא מקבל ובין
ובין תנא איקרי ובי
בעיא לאישחורין הלכך
מקבל וקייאמן לן כחא
קא: **בתנא** המפקיד אצל
הבכירי חבית ולא יחדו לה
הבעלים מקום וטלטלה
וישברה ובי' עד אם
משהניח בין לצרכה בין
לצרכה פטור. פי' לצרכה
כדי שלא תשבר וכיוצא
בה. ואוקמא לה י' שמואל
דאמר כשהניח בין צריך
דעת בעלים דתנא הגונב
טלה סן העדר וסלע סן
הבים לפקום שבעי וחיוי
דברי ר' י' שמואל ר' עקיבא
אומר צריך דעת בעלים

אל ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

שמרים בלא פקטים לא קשיא
מיניה בניסן כי מדה רתשרי הא דיהיב ליה זחי בניסן וקא שקול מיניה
בניסן כי מדה דניסן: **בתנא** י' המפקיד חבית אצל הבכירי ולא יחדו לה
בעלים מקום וטלטלה ונשתברה אם מתוך ידו נשברה לצורכו חייב
לצורכה פטור אם משהניחה נשברה בין לצורכו בין לצורכה פטור יחדו
לה הבעלים מקום וטלטלה ונשתברה בין מתוך ידו ובין משהניחה
לצורכו חייב לצורכה פטור: **גמ'** הא מני רבי ישמעאל היא דאמר
לא בעינן דעת בעלים דתנא הגונב טלה מן העדר וסלע מן
הבים למקום שגנב יחזור דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר

צריך

אם משהניחה. שכלה תשמישו הוסיפה במקום שנתנה מחללה
פרך מלי שנה לא יחדו מיהדי: **גמ'** (א) מני. הא דקתני רישא דאם משהניחה
נשברה אף על פי שגורכו נטלה מחללה פטור דאמר משהניחה הרי היא צרופה
כשומר חנם ופטור על אונסיה ואף על פי שלא הודיע לבעלים לומר נטלתה והחזרתה
היא השנה רבי ישמעאל היא כו':

אם משהניחה. שכלה תשמישו הוסיפה במקום שנתנה מחללה
פרך מלי שנה לא יחדו מיהדי: **גמ'** (א) מני. הא דקתני רישא דאם משהניחה
נשברה אף על פי שגורכו נטלה מחללה פטור דאמר משהניחה הרי היא צרופה
כשומר חנם ופטור על אונסיה ואף על פי שלא הודיע לבעלים לומר נטלתה והחזרתה
היא השנה רבי ישמעאל היא כו':

נר

א' ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

א' ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

א' ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

א' ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

א' ישכר יותר על שנות. הא עד שמות משכר ומסתמא רב
יהודה היה מולא שיטתו לו יותר ולמה הניח מלהריות עד
שמות: **במזופפין** שנו. ואל' כל סכן כנלע טפי כדאמרין
לעיל באלתא דמר חסו כוספרא דמיין טפי וי"ל דהיינו חדש אכל
ישן שכר בלע אלו בולע יותר אי
נמי הסם בין אכל הכא בשמן לא
בלע כיון שהוא יסן:
לחודיה לא מודכן. ואל' וימן
לו מוכר ללוקח לוג
ומחצה שמרים שיערב עדיין ומכור
וי"ל דמיירי מחני' אפי' אין השמן
נעין שלקחו מעט מעט ומכרו או
אכלו: **לדברי חכמים אסור**
ערב. ואל' וינמא משום דלית ליה
מחילה ולעולם מותר לערב וי"ל
דמתניתין נמי מיירי אפי' כשהשמן
עדיין נעין והסם אין שייך מחילה
כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח
השמרים וערב בשמן ולרב פפא דאמר
דעמייכו משום מחילה סבר דהשמן
אינו נעין דאלו היה נעין לא שייך
בזה מחילה א' נמי סבר דאף ע"פ
שהוא נעין שייך בזה מחילה כיון
דמדדו מוקף:
לדברי ר"י אסור. ואל' ולינמא
מותר וטעמא דמקבל
משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא
סבר דלמד ונקר איכא הוכחה דלאו
מחילה דמסתמא לא רבא ליתן מלחם
זח על הלמד בלא בקר אכל הכא
לוג ומחצה שהוא דבר מועט מדלא
עירב אחולי אחלי:
זבון וובין תנא איקרי. מיירי שלא
היה מולא למכור ביוקר יותר
משלקחו לך א"ל אדעתא דהכי
קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג
ומחצה כדי שאריות קלמ:
לא אסור שמן עכור אלא אסור.
פי' לא אמרו הפסד של עכירת
פקטים אלא למוכר כשנתנו ללוקח
שמן מוקף אלו מחסר לו כלום
ממאה לוג כשכיל הפקטים כי אם
לוג ומחצה כשכיל הפקטים מיהו
עכירה לא שייכא כל כן כפקטים
אלא דדבר המתערב כמו שמרים
וי"ל דלא אמרין הפסד של עכירת
השמרים אלא למוכר שחם מוכר
כשהוא מוקף מקבל עליו לוקח כשכיל
השמרים לוג ומחצה והמוכר מריות
השמרים ויבשאה מוכר שמן עכור
טותן מחא לוגין שלמים שמן עכור
ומפקיד השמרים ע"י מה שמכר
כשהוא עכור וכשמוכר מוקף לא קרי
הפסד לוקח אלא שמפקיד שמרים
משום דבעש' נמא ליה בלינא:
א.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones